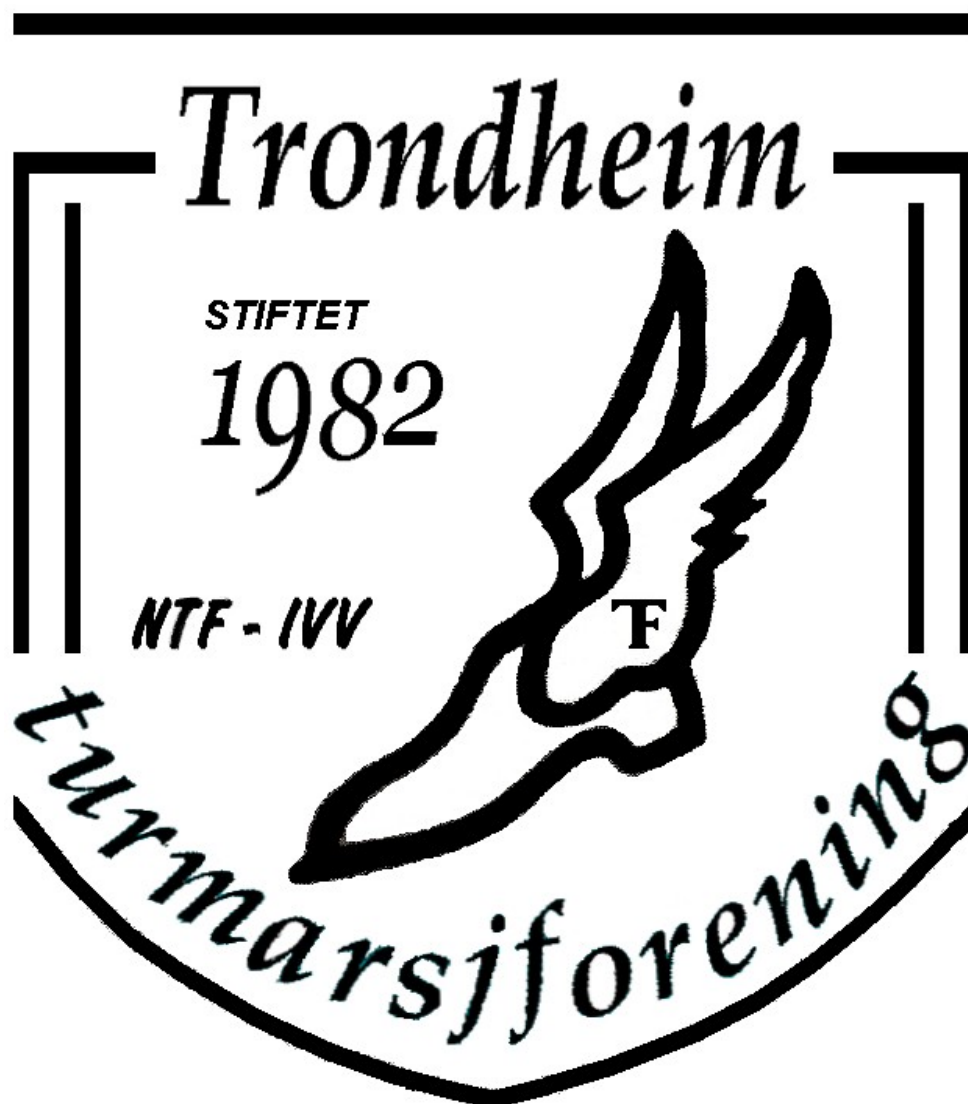

Fot-bla'e

INFORMASJONSBLAD FOR MEDLEMMENE I TRONDHEIM TURMARSJFORENING
NR. 2 – Juni 2016 – 33. ÅRGANG

Priviligert.

Før deltagerne på årets Sommermarsj fra Utleira fikk slippe ut sist onsdag, reklamerte Roar Bardal for Rundvandringene. Ja, marka ligger der som et Eldorado, så hvorfor ikke benytte den til noe vår kropp og sjel har godt av? All info du trenger for å komme i gang, finner du på <http://www.trondheim-turmarsjforening.org> og trykke på *Rundvandring*. Dette er et fint alternativ til Ti-trimmen nå når sommerferien strømmer på oss om et par uker, dvs. etter at vi har spist rømmegrøt og spekemat på Lohove barnehage onsdag 15. juni.

I Norge tenker vi kanskje ikke særlig over hvor privilegerte vi er når det gjelder anledning til å gå i skog og mark året rundt. Åse og jeg har vært i Provence noen ganger. I stedet for å rusle i bygater som vanlig, fikk vi en dag lyst til å gå i naturen i landet med "Frihet, Likhhet og Brorskap". Vi fant en vei opp mot høydene. Etter kort tid kom vi til en bom med skiltet "Privé". "Gå tilbake til start" sto det på Monopolspillet. Vi så gjorde i dette spillet også og valgte en annen vei. Den ble etter hvert pyntet på begge sider med piggrådgerder, men vi fant en avstikker og manøvrerte oss stadig oppover. Etter å ha passert flere sideveier for å omgå sperringer, kom vi omsider til toppen. Der var det piggrådgerde rundt hele området. Det var ikke mulig å komme så langt ut på kanten at vi kunne se havet. Takke meg til fri ferdsel i potetlandet Norge i stedet for alle restriksjonene i vinlandet Frankrike!

I afrikanske land jeg har vært/bodd i, har jeg sett yngre jenter og mer tilårskomne kvinner vandre som pakkesel med store kvistbunter på ryggen. Andre balanserte en gammel, vannfylt pølsespann på hodet. Disse kvinnene gikk gjerne en mil flere ganger i uken for å hente brensel og vann. Jeg så også jenter og gutter løpe til og fra skolen. De som bodde lengst unna, løp en mil hver vei - daglig. En jente som hadde lang skolevei, allierte seg med en gutt som var villig til å si at hun var hans kjæreste slik at hun unngikk å bli voldtatt på skoleveien. De trengte ingen løypemerking, for løypa kjente de, men i motsetning til oss - IVV-stempling fikk de ikke. Rasteplasser underveis var det heller ikke.

Denne aktiviteten får meg ofte til tenke på hvor godt vi har det her på berget. Vi kan, uten spesielle grunner, gå hvor vi vil i skog og mark. I tillegg betaler vi for å få gå. Men benytter vi oss nok av det, og setter vi pris på det?

PR-komiteens hyggelige SMS-meldinger strømmer nå på. Som kjent, så gjør en svale ingen sommer, og noen få observasjoner gir ikke nok grunnlag for sikker vurdering, men det ser ut til at deltagelsen har øket.

Søknader til den ledige plassen i reisekomiteen har derimot ikke vært overstrømmende. Helen Bargel fortsetter, men ønsker samarbeidspartner. Hvis vi skal arrangere tur til neste års IVV-OL, må noen gjøre jobben.

Magnus

**Velkommen til 3-dagers
Utleira skole
i Trondheim
9. – 11. sept. 2016**

Fredag 9. september arrangeres

Tine-marsjen

for 27. gang.

5 og 10 km: start kl. 18:00 – 20:00

Lørdag 10. september arrangeres

Ormen Lange

for 27. gang.

5 og 13 km: start kl. 08:00 – 12:00

60 og 100 km: start kl. 07:00

Søndag 11. september arrangeres

Trondheimsmarsjen

for 34. gang.

5 og 13 km: start kl. 09:00 – 12:00

23 km: start kl. 09:00 – 10:00

Bra med parkeringsplasser. Muligheter for overnatting. Kafeteria på startstedet.
For ytterligere informasjon, ring Magnus Småvik tlf. 970 43 993.

Velkommen!

Trondheim Turmarsjforening

Bjarne Henry Sørengs minne

Et mangeårig, hjelpsomt og svært aktiv medlem, (så lenge helse holdt), i Trondheim Turmarsjforening døde 10. april.

Bjarne Henry Søreng ble født i Ibestad, et øysamfunn nær Harstad, 11.07.1937. Det var et typisk fiskeområde med mange trålere. Derfor var det ganske naturlig at han etter endt skolegang på hjemstedet, søkte seg inn på Aukra fiskerfagskole. Her tok han eksamen på flere linjer, og arbeidet deretter noen år som trålbas på en fabrikktråler i

Barentshavet. Senere søkte han jobben som båtfører på forskningsfartøyet «Gunnar Knudsen» på Universitetet i Oslo. Der ble han til 1971. Da ble det ledig jobb ved DKNVS, Museet, Trondhjem biologiske stasjon (TBS) som kombinert maskinmester og maskinist på stasjonens forskningsfartøy «Harry Borthen I». Bjarne fikk jobben, og dermed var han Trondhjemmer på samme måte som alle oss andre som ikke er født i denne byen. I 1976 ble han båtfører på «Harry Borthen I», og der ble han til han ble pensjonist i mai 2000.

Sammen med kona, Ingebjørg, og to sønner, Bjørnar og Erik, flyttet han nå inn på Kolstad. I begynnelsen av 70-tallet var dette et nytt og spennende område for et sosialt engasjert menneske som Bjarne. Han ble formann i skolekorpset, Kolstad arbeiderlag og flere andre ulike virksomheter i området. Noe senere ble han valgt inn i bystyret i 2 fra Arbeiderpartiet.

I følge sønnenes utsagn var faren en hendt, nøyaktig mann og rettskaffen mann som hadde sterk sans for likhet i samfunnet. Dette med at han var en nevenyttig kar beviste han både i hjemmet og på den selvbygde hytta ved Trong Sundet i Verran. Ellers tror sønnen, Erik, at farsans største lovovertrødelse kanskje kunne være at han hadde kjørt 5 km/h. over fartsgrensen.

På slutten av 80-tallet kom Bjarne med i turmarsjmiljøet i Trondheim. Første gang han deltok i Trondheimsmarsjen var i 1989, og det fortsatte han med t.o.m. 2012. Han var i hele denne tiden en trofast deltager i alle de aktiviteter Tr.heim Turmarsjforening driver med. Det var ikke bare det at han gikk, men i løpet av disse årene hadde han også sagt ja til et eller annet verv i 16 år. Det kanskje de fleste husker han for, er fra forpleiningsbilen på «Ormen lange» rundt Byneset. Der sto han på i ikke mindre enn 12 år. Tr.heim Turmarsjforening har mye å takke Bjarne Søreng for!

Lyser fred over Bjarne's minne

Magnar

17. mai feiringen.

Ja så ble det 17 mai også i 2016. Vi hadde fulgt spent med på Yr.no, og ikke funnet noen grunn til å forvente varme og sol. Det hadde snødd og sludda dagene i forveien, og i nord var det full vinter. Sør i landet var det helt annet vær.

Men vi var oppfordra til å stille i Borgertoget, Magnus Turmarsjleder var bekymret for at han kunne bli gående alene med Turmarsjfanen. Grunnløs frykt, den ene turmarsjeren etter den andre dukka opp, og med Per Sæbø som slutta seg til troppen de siste 50 metrene, kunne vi telle hele 20 deltakere. Ikke noe overveldende stort antall, vi har vært flere tidligere år. Men med 17 mai som den tredje rød-dagen etter langhelg

med pinse og stor hytteutfart, var det ikke bedre å vente.

Det var masse folk som sto langs løypa, også flere turmarsjere kunne vi gjenkjenne, men det er fritt fram å gå i Borgertog, og mye artig å se på. Det blåste friskt i enkelte gater, og det var med nød og neppe Magnus greidde å holde fanen uten å fyke av gårde. Vår gruppe stilte etter Rosenborg Ishockeyklubb. Før den igjen gikk Rosenborg Ballklubb. De gikk rake i ryggen i år, og hausta stor fagnad. Etter tap den 16 mai har det vært tildels ukvemsord å høre. Så ikke i år.

En småvoren gutt fra Ishockeyklubben spurte hva vi kunne? Vi har jo en kjempefin fane, men han kunne ikke lese av fanen hva vi gjorde. Han ble fornøgd med svaret om at det vi kunne var å gå. Vi bare går og går.

Etter at vi hadde avslutta tog-turen, kunne de som ville bli med Per Sæbø til befalsmessa til forfriskning. Der var det gode smørbrød, kaker, kaffe og øl.

Gubben og jeg gikk i Turmarsjuniform til og fra byen. Jeg hadde ull over og ull under, og kunne godt hatt votter. Gradestokken viste ca 6 plussgrader. Det var bunadskledde i bare skjorter, uten yttertøy. Jeg frykter de vil merke konsekvenser av kaldværet i dagene etterpå.

Ja det var 17 mai, ganske så tradisjonell med både vær og føre. Men Trøndelag er grønn og frodig, bare så det er sagt. Ingen vansker med å finne utsprunget bjørkelauv til pynt.

Aud Mirjam

Hvem er du?

Men det veit du vel, æ har jo vært med i turmarsjmiljøet i alle de år, helt siden 1997, tror jeg, sier spreke John Berg, som er 84 år, og blir 85 år inneværende år. Du ser han på de fleste onsdagsmarsjene, og han er ofte med og går PV søndager. Etterhvert går han 5 km, men det hender han går 12 km i PV-løypa søndager, når vær og føre er godt.

Han startet med turmarsj på en OL-samling i 1997, i Finland, og siden har John Berg vært med på mange OL-turer. En minneverdig OL tur til Antalya i Tyrkia i 2011 sitter nok godt i minnet til John. Vi gikk langs en strandpromenade, og plutselig var det litt nivåforskjell på den flislagte løypa. Dette var ikke John forberedt på, han tryna, som det heter litt uærbødig. Blodet fløt, i store mengder, og han var skikkelig forslått. Tilfeldig nok var det noen med førstehjelpsutstyr som lå på stranda, og som kom sturtende og utførte førstehjelp. Men tror du han stoppa opp og dro til sykehus? Nei da, John var jo ikke ferdig med ruta, og med blodige bandasjer rundt hodet fullførte han. Ragnvald Håbjørg fulgte han til sykehus, hvor han ble plastret og stelt med. Nesa var brukket, og han hadde brist i en hånd.

Da vi skulle ta fly hjem etter noen dager, møtte John opp, men opplevde at personalet på flyplassen i første omgang nektet å ta han med, da han ikke hadde legeattest på at det var forsvarlig å fly. Den samme hjelperen tok kontakt med sykehuset, og en lege kom i taxi med legeattesten, og John Berg fikk bli med hjem

John har vært i Nijmegen og gått løypene der 2 ganger. En gang var han med som turist. John var slett ikke misfornøyd med å ligge på flatseng med damer på begge sider.

Men John Berg har en annen hobby, han er habil på dansegulvet, og han er med i diverse gammeldans-foreninger i Trondheim og omegn. God trim det, sjø, sier John med et glimt i øyet. John er populær blant damene, han danser så lenge musikken spiller, og han tar knapt pause. John har gått flere polskurs, og behersker dette bedre enn de fleste. Og som sagt, damene er svært glade for Johns danseglede. John kjører bil rundt til kommunene hvor det arrangeres gammeldans, han kjører fort også. Han nevnte noen prikker i førerkortet, men dette er en annen historie. Han ble spurt om hva han likte best, turmarsj eller gammeldans. Da ble han litt betenkt, men diplomatisk som han er, svarte han at han likte begge deler like godt.

John Berg har drevet et mekanisk verksted i mange år, og det er sagt at han er innom fortsatt. Han har en datter, og to barnebarn. Datteren har nylig fått satt opp en hytte i Oppdal, og det var ikke sjelden John var der og hjalp til.

John Berg er en nestor i turmarsjmiljøet. Han er den eldste som er med å gå, bortsett fra Kjell fra Steinkjer som fyller 87 år og som går turmarsjer når han er i Trondheim.

Det er en glede å se John når han går, han er lett og ledig og er et flott eksempel på at det å røre på seg og holde seg i bevegelse er en utmerket livsstil. John har en kjapp replikk, og glimtet i øyet er på plass.

Vi håper vi ser John Berg i løypene i mange år fortsatt.

Aud Mirjam

Fra 70 til døden

Situasjonen er denne: Jeg sitter i kaféen til Rosenborg bakeri i Byåsen butikkssenter i Trondheim, for å nyte en tidlig kaffe underveis i PV 103 Ilabekken. Langs veggbordene i kaféen er det rikelig med menn som er over sin aller beste alder, og som tydeligvis møtes her titt og ofte. Noen står i en liten gruppe like ved meg og muffinsen og diskuterer en eller annen felles aktivitet; hva den var gikk meg forbi. Det måtte skaffes yngre rekrutter til medlemsmassen. Den er, sier en, «fra 70 til døden». Grøss, tenkte jeg, det må være en aktivitet som holder på å gå nedennom og hjem. Kan det være turmarsj, mon tro? Neppe, for den eksisterende delen av medlemsmassen som var i kaféen hadde jeg aldri sett i IVV-sammenheng, og noen av korpusene antydte at de nok foretrakk annen aktivitet enn gange i all slags vær.

Vandringer (som mange fremdeles kaller turmarsj) har også høy gjennomsnittsalder hos de aktive. I visse kretser er det et evinnelig mas om hvordan en kan få kapret yngre deltakere. Det hadde vært kjekt og trivelig, iallfall rekrutter fra alderen 35–40. Disse bør, etter mitt ringe skjønn, være den primære målgruppen. La oss se realitetene i kvitauet: Vandring i IVV-regi er ikke actionpreget nok, gir ikke utfordringer nok, er for begivenhetsløst, rett og slett for kjedelig for en yngre garde. De aller yngste har dessuten mange andre tilbud for å gi fritiden et akseptabelt innhold. Imidlertid, når noen tar med barn og barnebarn til vandringer, noe som er trivelig og bra på alle måter, fører det iallfall til at disse yngre blir fortrolige med vår aktivitet. De kommer ikke til å sette opp en forundret og spørrende mine når de ellers måtte bli konfrontert med begrepet «turmarsj». De vet hva det står for. Til dere i PR-komitéeer der ute: sats på å innrullere i ‘the noble art of walking’ den modne skare som ikke har all verdens helsefremmende lavterskeltilbud. Potensielle rekrutter finnes på hvert hjørne i byen.

Vandringene gir et lite frynsegode. Da vaffel- og kaffeserveringen på onsdager opphørte ved overgang til sommerserien, innførte noen kloke hoder i TTMF (hurra for dem!) kake/kjeks- og saftservering. De hadde vel erkjent at det å slappe av etter vandring, samvær og skravling på inn- og utpust og inntak av tørt og vått gir enda større effekt for velværet enn bare vandringer.

Tilbake til utgangspunktet. Den som kan holde det gående, i bokstavelig forstand, til døden, vil jeg si kommer heldig fra det – i forhold til andre, mer langtrukne tilstander som mange må gjennom. Når jeg får tenkt meg enda litt mer om, synes jeg ikke utsagnet fra kaféen er så avskrekkende.

Eli Fremstad

Ladejarlen vgs. – Finito

Helt til i slutten av 1950-tallet hadde ikke den maritime utdanningen i Trondheim noen samlet undervisningslokalitet. I 1957 ble det gjort vedtak om at Trondheim kommune og Sør-Trøndelag fylke i fellesskap skulle få en forandring på dette. Kommunen hadde tomt på Ladehammeren og fylke skulle være ansvarlig for bygninger og drift.

Sommeren 1964 åpnet kong Olav V det fullt utbygde maritime senteret. De Maritime skoler i Trondheim. Det var den gangen et moderne anlegg som rommet disse skolene:

- Trondheim kokk og stuertskole
- Trondheim navigasjonsskole
- Trondheim maskinistskole
- Trondheim fiskerfagskole
- Statens kjølemaskinistskole

Hver av disse skolene hadde egen rektor med sin egen stab av lærere og kontortilsatte. Dvs et konglomerat av tilbud med, stort sett vanntette skott mellom de ulike enhetene, bortsett når fellesmidlene skulle fordeles. Da kranglet rektorene seg i mellom, for å karre til seg mest mulig av kaka. Senteret rekrutterte elever fra store deler av landet og hadde derfor også et eget internat, den såkalte brunosten.

Allerede i slutten av 1960 tallet hadde rekrutteringen til handelsflåten forandret seg. Mindre nordmenn og flere besetningsmedlemmer fra forskjellige lavkostland som Filipinene, Polen osv. Dette kom til å virke inn på søknaden til de maritime skolene. For å bøte på dette ble det i 1968 startet Teknisk fagskole, Maskinteknisk linje ved Tr.heim maskinistskole. Dette ble starten på en utvikling med stadig færre elever som søkte maritim utdanning. Fiskerfagskolen ble avviklet, etter at den en par år kun hadde elever fra Ghana i forbindelse med et utviklingsprosjekt.

På åttitallet ble skolen valgt ut som en av de maritime skolene som fikk status som Maritim høyskole. Det ble en tid med masse kniving mellom høyskoledelen og resten av senteret, med hver sin rektor som ikke helt sjelden trakk i motsatt lei. Etter noen år ble Maritim høyskole lagt inn under administrasjonen ved Trondheim ingeniørhøgskole. Senere ble både elev og lærere flyttet til Ingeniørhøgskolen.

Senteret var nå blitt en ren videregående skole med ett sterkt innslag av linjer på Teknisk fagskole. Teknisk fagskole er et skoleslag som skal gi personer med fagbrev en toårig teoretisk videreutdanning for å kvalifisere dem til lederstillinger i arbeidslivet. Fra starten av 90-tallet ble det også vedtatt at pensum i fagskolen skulle gi generell studiekompetanse.

I forbindelse med fylkets utvikling av nye vgs-er, fikk en også mange forandringer av skolenavn her i byen. De Maritime skoler i Trondheim ble til Ladejarlen vgs. Med 1 rektor mot 5 i 1964.

Siste dag før vinterferien i år var siste undervisningsdag på Ladejarlen vgs. Etter vinterferien møtte de siste elevene opp på et nybygg for teknisk fagskole på Byåsen vgs. Da var lokalene på Ladehammeren tømt. Elever ved de vanlige linjene i vgs. var tidligere flyttet til Strinda vgs eller Charlottenlund vgs.

Snipp snapp snute så var Ladejarlen vgs. ute. Det som vi kanskje aller mest vil savne er Julebåten, på taket av hovedfløya til Trondheim maskinistiskole, som har vært en fast tradisjon i minst 40 år.

Magnar

Norgeslekene 2016 !

I perioden 4. august – 7. august arrangeres Norgeslekene for 4. gang. Denne gangen er det Bøn FK som står som ansvarlig arrangør. Start/mål for alle turene, bortsett fra en som har start/mål fra Bøn klubbhus, er fra Lethohallen/Hotell, 2072 Dal. Se program i Terminlisten, Turmarsjnytt nr 1 og nr 2 2016 eller se Norges turmarsjforbundets nettside.

På samme måte, som på Steinkjer i 2014, vil Trondheim TMF oppfordre sine medlemmer til å støtte opp om arrangementet. I den forbindelse er det satt av penger i årets budsjett til å dekke startkontingenten for TTMF's medlemmer. Dvs. kr 300.- til alle medlemmer som deltar.

Planlegg tur til lekene nå !

TTMF bør absolutt bli største forening/klubb !

Til Kina reiste 39, burde absolutt bli flere her !

Adresse/telefon til LethoHallen hotell er:

BEST WESTERN LethoHallen Hotell 2072 Dal.

Tlf. 63 95 91 00/resepsjon@lethohallen.no www.letohallen.no

Hvem er Veronica?

1. august i år er det to år siden vi kom flyttende til Trondheim, og når vi kommer til september er det 1 år siden jeg gikk min første turmarsj. «Vil du være med å gå på onsdag?» var spørsmålet fra min kjære nabo Tove. «Vi går fra Lohove barnehage kl. 18.00» Ikke viste jeg hvor barnehagen lå og lite viste jeg om Trondheim turmarsjforening, men dette ville jeg være med på. Slik var det altså min første tur med Trondheim turmarsjforening ble til.

Skjønnte fort at en gåtur enten den er 5, 10, 12 eller enda flere km for den sakens skyld ikke bare er en tur – her snakker vi kilometerbevis, stempel, koder, marsj, permanente vandringer, byvandring, rundvandring, sommer- og vinterserie osv. Med god opplæring har det gått seg til, men der er fortsatt mye jeg ikke klarer å holde styr på. Husker første gangen jeg dro alene til byen en søndag for å gå byvandring, til da hadde jo Bengt hjulpet meg og tatt seg av stempeling og koder. Men det gikk så fint så, ble tatt godt vare på, takk Reidun. Turgåing for trimmens skyld – joda, en viktig faktor for de fleste, inkludert meg selv. For meg er dette en trim jeg trives meget god med, jeg liker mulighetene, enten det er tur sammen med familien, alene eller andre turmarsjere, man kommer seg ut i skog og mark og får virkelig sett seg om. Det er sosialt og jeg liker at det lar seg kombinere med en av mine andre store hobbyer, nemlig fotografering. Som hobbyfotograf trives jeg best ute, men har også en del timer med øving/fotografering i studio.

Ute har liksom alltid vært min plass, sommer som vinter. Opp gjennom årene har jeg drevet med aktiviteter som lett kan kombineres med turer og friluftsliv. Har blant annet i mange år vært aktiv i Bodø Røde Kors hjelpekorps, fine og lærerike år. Lærte mye både gjennom kursing og praktisering, har vært med på mange store øvelser men også noen reelle leteaksjoner. Sanitetsvakt under idrettsarrangementer, konserter og andre små og store arrangement er jo en stor del av det hjelpekorpsset driver med, men årets høydepunkt for mange er påska og vaktjeneste på Rødekorshytta. Det var også via Røde Kors at jeg fikk høre om nattevandring, det falt i min interesse og plutselig sto jeg opphørt som leder for nattevandringa på mitt hjemsted, det var bare det at det eksisterte ikke noe gruppe der enda. Spennende og lærerikt å få være med å starte opp sånn helt fra starten av. En jobb som betydde tett samarbeid med både politi og utekontakten.

Da jeg fikk spørsmål om bli med som speiderleder for speidergruppa min ene sønn da gikk i var svaret enkelt, for en hærleg mulighet for meg som liker å jobbe med barn

og unge tenkte jeg og svarte ja. Hadde ingen erfaring som speider fra før, men slikt finnes det også kurs for. Fikk et par fine år der med turer, kursing, reiser, møte andre speidere fra inn- og utland lærte knuter og stikk, kanopadling, telting både sommer og vinter og mye mye mer. Gøy å lære barn å bli glad i naturen.

Hvem er så jeg..... Jeg heter Veronica Nerleir Sørtorp er 43 år og kommer fra Bodø, eller rettere sagt Tverlandet. Sammen med en herlig gjeng på fem stk. kom jeg altså flyttende til Trondheim for snart to år siden. Denne supre gjengen min består av min man og våre fire barn. Mannen min jobber i forsvaret og det var nettopp jobben hans som brakte oss hit, nedleggelse i Bodø og overflytting til Ørland. Vi har leid ut huset vårt på Tverlandet og skal etter planen bo her i Trondheim i fem år, men hvem vet, det kan jo bli lenge også. Vi trives i alle fall godt her men det er ikke til å komme bort ifra at savnet til familie og venner nordpå er stort. Uvant er det også med stor by når man kommer fra bygda, veldig greit da at Risvollan ikke ligger midt i byen.

Jeg er utdannet barnepleier men har lenge vært og er fortsatt hjemmeværende, kall det gjerne husmor om du vill. Med fire egne barn og til tider både et, to og tre ekstra har jeg i alle fall ikke følt meg arbeidsledig - mere beriket og fantastisk heldig.

Til høsten begynner minstemann på skolen, storebror på 16 år skal over på videregående, storesøster på 19 år skal inn i forsvaret, 12 måneder førstegangstjeneste på Ørland. Mens eldstemann, som for tiden jobber på Burger King, men er utdannet matros, fortsetter å søke jobber i forsvaret, han har vært to år som lærling i sjøforsvaret og håper på å komme seg tilbake dit.

Hva høsten bringer for min del får tiden vise, et par spennende prosjekter er på gang (må da være lov å ha noen hemmeligheter) Men en ting er i alle fall sikkert jeg har ingen planer om å slutte å gå turmarsj eller å slutte å ta med fotoapparatet på luftetur.

Har forresten brukt litt tid på nett for å lese gjennom tidligere utgaver av Fot-bla'e – all ære til dem som jobber aktivt foran hver utgave av klubbavisa.

Og til alle oss som stiller opp for turmarsjforeninga på en eller annen måte enten det er sekretariatet, løypemerking, vaffelsteking, kakebaking eller oppmøte for å være med ut å gå – la oss fortsette med det, på den måten e vi med på å holde liv i ei forening med meget gode formål.

Vet ikke om det fins planer for det, men jeg hadde ønsket litt flere nyere bilder på hjemmesida til turmarsjforeninga. Åsså tenker jeg litt på beskrivelsen av løypa som blir gitt før vi starter, er vanskelig å få med seg hvor løypa går når det blir brukt så mange veinavn, ikke alle er like kjent i alle områder. Liker bedre de beskrivelsene der det blir brukt tydelige tegn i terrenget som eksempler for veivalget og retninger vi skal ta.

Ønsker alle en riktig god sommer

Veronica

Odins Soldater eller?

Nå har vel de fleste av oss fått med at det er blitt en slags borgervern i enkelte store byer. De kaller seg Odins Soldater, det er tøffe unge gutter som kler seg i svarte hettejakker og som har bilde av vikinghjelmer på jakkeryggen. De går i gatene natters tid, og mener selv de skal gjøre byen trygg for unge jenter som har opplevd å bli tafset på, og for andre som er ute en sen nattetime. Disse tøffe karene ønsket visst å etablere seg i Trondheim også. De ble forøvrig jaget hjem av politiet i Drammen siste helg i februar, og ettersom media ikke omtaler dem, har vel det hele dabbet av?

Det var nå det. Litt skremmende med borgervern, politiet har ikke noe til overs for dem. Ikke folk flest heller kanskje.

Men har du hørt om The Soldiers of the Blue Jackets? Dette er en heller fredelig gjeng som vandrer i Trondheims gater, tirsdager, fredager og søndager, på dagtid riktignok. Mange har blå dynejakker etter en jobb Turmarsjforeningen gjorde som parkeringsvakter i Granåsen da det var arrangert Verdenscup i hopp for noen år siden,

Bare for å minne om at vi snart går mot vinter og blå-jakkene må fram igjen.

og ettersom vinteren har vært ganske kjølig, har disse blå-jakkeklede folkene vært ganske synlige i bybildet. Ofte blir vi stoppet og spurt om hva vi gjør/hvem vi er osv. Da media informerte om de svartkledde Odin-soldatene, gjorde noen av oss seg noen refleksjoner og fant visse likheter med oss og disse guttene. Rent bortsett fra alderen da. Vi spøkte med at vi vandret i gatene på dagtid vi da, for å se til at «gammelt folk» ikke led overlast i gatene, ikke ble tafset på o.l. (??) Foreløpig har ikke dette vært noen problem, faktisk, men en kan jo aldri vite.

Som tidligere sagt, når en går sammen noen timer flere dager pr uke finner vi på mye artig å snakke om. Det å gå sammen er sosialt, ha kaffestunder sammen er sosialt. I det hele tatt, Turmarsj er bra for kropp og sjel.

Aud Mirjam

Reisebetraktninger

„Wenn jemand eine Reise tut, so kann er was erzählen“. Dette er en reminisens av tyskundervisningen på realskolen. Underlig at setningen sitter i softdisken fremdeles, for den stammer ikke fra en av de store tyske forfatterne. Ergo må den uttrykke en form for allmenn sannhet, det at man alltid har noe å fortelle om når en er eller har vært på reise. Nå har sjekk av sitatet avslørt at det opprinnelige utsagnet hadde verbet ‘verzählen’ – dvs. å regne feil! Så derfor: når man reiser, kan man som resultat både få noe å fortelle om og ha regnet feil (f.eks. på reisebudsjettet).

Fra å være en reiseglad person i tider da hvert land hadde sin egen valuta, og bankkort og minibanker ikke eksisterte – derimot reisesjekker som en måtte inn i lokale banker for å løse inn – gjør bare tanken på å reise (underforstått en lengre reise med fly) det klamt nedover ryggen. Jeg innser at tiden på ett sett og vis har rast fra meg. Og reiselysten er blitt vesentlig svekket.

Vandrere i IVV-sammenheng er en særdeles bereist folkegruppe. Kanskje meg unntatt. Med årene er jeg kommet i en tilstand da langreiser med stinn koffert føles avskrekkende, nesten demotiverende. Av og til må en likevel til pers hvis en ikke skal slå seg helt til ro som rotekte heimføing. For, det må jeg bare innrømme, en kan lære mye på reisefot: inn- og utsjekkingsrutiner (som blir mer og mer selvbetjente), tidssoner, valutakurser, effektiv tax-freeshopping, bagasjeetterlysning og andre nyttige rutiner, eller om medreisende, flyplass-, flykabin- og hotellpersonale, reiseguides, drosjesjåfører, folk bak info-skranke og i andre mellommenneskelige relasjoner. For ikke å snakke om særegenheter hos servitører, regionale kjøkken og matretter, hygiene, kontroll av regninger, og spekulering i om en i det hele tatt skal gidde å gi tips, teppeselgere, bilutleiere og andre som en måtte komme i kontakt med. En kan bli klok av sånt. Og som det tyske munnhullet sier: en kan fort få noe å fortelle. Et hyggelig eksempel: Ved flyankomst til Bergamo i Nord-Italia for få år siden, var min koffert blitt stående igjen i Frankfurt. En høflig (og kjekk) flyplassmann bak en skranke ordnet med etterlysning og ba meg skrive opp hjemmeadressen. Ved synet av navnet Trondheim på papiret rettet han ryggen og så oppmerksomt på meg, og utbrøt: Rosenborg! Yes, that is our team, sa jeg, litt stolt, men ikke minst lettet over å finne en vettug mann som forstår at bagasje som tilhører en fra Rosenborgs hjemby, virkelig fordrer en innsats. Very good, very good, sa min nyervervede venn – trass i at Rosenborg hadde vært i en flerårig bølgedal. Morgenen etter påkalte jeg Rosenborg-beundrerens oppmerksomhet over skranken ved å rope Rosenborg! Kofferten sto der og ventet på meg.

Når en er i starten av det hele, når en står svaiende og venter på flybussen kl. 04.31 (etter å ha dasket til vekkerklokka kl. 03.15), lurar en på om det hele er bryet verdt.

Koffertpakkingen er en kritisk fase, med valgets kvaler om hva en skal ta med av helt nødvendige ting og noen som egentlig kan unnværes, og vurderingen av hvor mye en tør presse ned i kofferten. Pakkingen er nesten like ille som det å komme seg av gåre til bussen, og en atskillig mer langtrukken prosess. Den starter flere dager (mildt sagt) før avreise med planlegging, planlegging og ender med et oppgitt sukk, på grensen til overvekt (koffertens, altså). Underveis i prosessen forsvinner natteroen. Pakke- og reisenervøsiteten forårsaker avvekslende spisevegring og overspising og svingende humør. Hva er vitsen med å dra? Vi har det egentlig fortreffelig her hjemme. Når en så endelig har kommet seg til flyplassen i tide, kan en begynne å glede seg til å komme hjem. Det føles alltid godt og som en lettelse å sette nøkkelen i dørlåsen. Dertil kommer fryden ved å trykke på knappene for tøyvask på 30 grader (der alt skittentøyet føyses sammen). Trommelrumlingen virker beroligende og gir en følelse av å ha kontroll i det minst over noe.

Dette er skrevet (jallfall kladden) på fly over Nordsjøen med Gardermoen sine rutiner, køer og inntrykket av vrmlende reisende sittende i kroppen, etter avgang fra en av flyplassens mest fjerntliggende utganger. Der i gården kan man tilbakelegge en femkilometer i raskt trav bare for å komme seg om bord i flyet, men dessverre uten stempling. Søren også.

Eli Fremstad

Fra barnemunn:

Det er fint med besteforeldre, men de er litt skrukkete.

De rike er sanne som bestemor og bestefar, de har hvitt hår og kan kjøpe hva de vil. Mamma og pappa har svart hår, men så er de mye fattigere også.

Fra voksenmunn:

Det er bedre å bli såret av sannheten, enn å bli lykkelig over løgnen.

I og for seg har jeg ingen ting imot å stå opp. Det er det at man skal begynne dagen med det - som jeg synes er så urimelig.

Alltid når vi ikke vil, finner vi ut at vi ikke kan.

Av skade blir man ikke klok. Man blir skadd.

Porno eller Promo, sa du?

Vi som bruker dagene på å gå Permanente Vandringer, eller PV, som det også kalles, har noen fornøyelige kaffestunder på kantina på NTH. Erfaring har lært oss at det er rimelig å ta kaffen og nogo attåt der. Og så høster vi litt oppmeksomhet når vi ankommer i våre lett igjenkjennelige blå dynejakker. Eller kan det være alderen vår som gjør at vi skiller oss ut?

For det første er det artig å gå til disken og stå i kø sammen med studentene, som er ca 50 år yngre enn oss. Og så har betjeningen funnet ut at en av oss, dvs Erling Gjærevoll, setter stor pris på å finne kanelsnurrer til kaffen. De beklager når kanelsnurrene er utsolgt når vi ankommer, og når de faktisk har snurrene, spør de om Erling blir godt tilfreds. Og det gir han høylydt uttrykk for. Nå er dagen berga, bruker han å si.

Denne fredagen, 12. februar, var det en herlig dag å gå turmarsj i, sola skein, og det var bare noen få kuldegrader. Erling fikk sin kanelsnurr, de hadde noen få igjen, og da var jo dagen berga. Noen ungjenter, eller ungtysfer, som Erling og Gerhard sier, drev med noe fotografering. De tok bilder av mannlige studenter, og gjorde litt ut av seg. Så kom de bort til vårt bord, og lurte på om de fikk fotograferer Erling og Gerhard. De drev med en PROMO-film, forklarte de. Poenget var å spørre om hvordan de ville beskrive Drømmedama. Nå har ikke Erling eller Gerhard verdens beste hørsel, og da jentene nevnte Promo-film, trodde gubbene at de sa Porno-film. Dette ville de slett ikke være med på. Men misforståelsen ble oppklart, Promo var det, ikke Porno. Jaja. Gubbene lot seg fotograferer, men når de skulle beskrive drømmedama, fikk de problemer. Begge hadde jo konene med. De var snartenkte nok til å si at drømmedama hadde de med seg. Godt sagt, igrunnen. De høsta hjemmepoeng der.

Jentene var storfornøgte, og det skulle vært artig å se resultatet av fotograferingen, samt teksten til Promoen. Fort gjort å høre feil, gitt. Men Porno og Promo er ganske likt, på trøndersk?

Som sagt, en får ikke mer moro enn det en lager sjøl.

Aud Mirjam.

Alle må få litt av kaka!

I mange, mange år har det vært slik at de som har vært flittige til å delta på Vinterserien og Ti-Trimmen har fått tildelt «lodd» som har vært med i trekningen av kjøpekort. Trekningen foregår på Ti-Trim avslutningen,

Men hva med de som med lyst og iver går Byvandringer? Dette er i dag den største aktiviteten i TTMF. Klart de også må få være med på dette.

F.o.m. i år vil det for denne aktiviteten bli tildelt ett lodd for hver 5. gang du deltar. Dvs ett lodd etter 5, 10, 15 osv.

Styret i TTMF

Temavandringer

Aller først: Takk til dere som tar initiativet til, planlegger og leder førte vandringer i NSSG-regi. Det siste året har vi vært med på brovandring, veitvandring, kunst- og minnesmerkevandring i Trondheim, heingruvevandring i Stjørdal og fått innblikk i endringene i bebyggelse og næringsliv på Støren. Artig, lærerikt, og hyggelig! Og det gir mersmak. Underveis har det til og med dukke opp idéer til andre temavandringer. De fleste som foreslås her har sterke muligheter for å bidra til folkeopplysning. Hør nå bare:

Fra shoppingsenter til shoppingsenter, med start f.eks. på City Syd (der det er godt med parkeringsplasser der en kan stå noen timer) til Trondheim Torg, Byhaven, Solsiden og City Lade, tilbake til startsted via butikkene på Moholt. En bra løype, og enda drøyere dersom en setter av tid til shopping underveis. Det kan bli vel mye, så for å unngå shoppingnevros, bør vi kanskje begrense besøkene til kaféer og visse bransjebutikker, elektro på én marsj, skobutikker og klær på den neste osv. (for det må jo bli flere av dette spennende opplegget). Dette blir nok et heldagsopplegg, i verste fall må vi ha en overnatting. Heldigvis finnes det flere gode hoteller langs løypa – eller løypene, for her er det muligheter for mange løypevalg.

Militære anlegg gjennom tidene, med start på Gråkallen (buss 10 går dit) til Sverresborg og Skansen, ut til Dora og så Lade med de mange bunkersene og opp til Persaune (for kort briefing om moderne kampflykrigføring og historien til Persaune leir), derfra ned til den gamle Befalsskolen på Rosenborg (vet du ikke hvor den ligger?) og Kristiansten med avslutning i Befalsforeningens gamle gård ved Vår Frues Kirke. Ta med kamuflasjedrakt og kikkert! Og beregn godt med tid.

Jernbanehistorie, med start på Støren (jf. Størenbanens åpning i 1864) og vandring langs sporene like ned til Brattøra, eller iallfall til Synagogen i Prinsensgate der den første jernbanestasjonen i Trondheim lå. Noe lengre (51,1 km) enn en maraton, men det bør gis muligheter til å hoppe av i fart på utvalgte stasjoner underveis. Husk refleksvest og hodelykt for tunnelpassasjene!

Fra bomstasjon til bomstasjon, med gratis passering, for én gangs skyld. Her er også mulighetene mange, så mange at jeg ikke har det helt klart for meg hvor en bør starte og avslutte. Noe får vi overlate til arrangørene også.

Akademisk løype, fra NTNU Dragvoll (må brukes til noe fornuftig før hele sulamitten prøver å presse seg inn på Elgeseter), ned til Gløshaugen, selvsagt, Vitenskapsmuseet og det tidligere HiST på Kalvskinnet (au, hoppet vi over St. Olav?), ut til Det Kongelige Norske Videnskabers Selskaps kontorer i Elvegata, et langt hopp ut til NGU og avslutning på Rotvoll (en NTNU-partner) eller opp til startstedet for dem som ennå ikke har fått nok. Varighet langt ut over det akademiske kvarter. Også vandrere uten akademisk bakgrunn kan få stille til start.

Quis-løype, en hvilken som helst løype der det er lagt inn ekstra prøvelser underveis i form av (rimelig lette) spørsmål ca. annenhver kilometer, og som må besvares noenlunde tilfredsstillende før en får gå videre. Et særskilt dommerpanel utpekes blant deltakerne før start. Alternativt: besvarelsene føres på dertil utstyrt ark, besvarelsene sjekkes ved mål, og antall km i distansekortet gis i forhold til riktige svar. Kan også kombineres med hvilken som helst av de andre løypetyperne – hvis arrangørene ønsker å øke stressnivået.

Museumløype, fra Sverresborg ned til Rustkammeret og Erkebisppegården, Jødisk museum, Vitenskapsmuseet på Kalvskinnet, Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum, Sjøfartsmuseet og ut til Ringve med musikk og blomster. Ikke retur til Sverresborg; det blir for mye motbakke på slutten. Har jeg glemt noen? Gråmørna kan ev. inkluderes, selv om det strengt tatt er et galleri.

Fra dam til dam, der en iallfall må få med damhodene i Estenstadmarka, Øvre Leirfoss og Theisendammen. En overkommelig løype, skulle jeg tro. Blir den for kort, kan en jo ta turen om Kobberdammen.

Andre mulige løypetemaer: sykehjems- og sykehusløype (best å bli kjent med hvor slike ligger i tide), skoleløype, idrettshall-løype, pub-løype (kan bli veldig sentrumsnær og fuktig), løype mellom bussrutenes endestasjoner (kan bli uhorvelig lang), langs kraflinjegater (her er det sjanse for å komme seg ut av tettbebyggelsen) ... Nå har jeg gått tom for idéer, men dere har sikkert noen flere. Hvem sa at vandring er kjedelig? Mulighetene er uendelige – det er bare å komme på dem.

Eli Fremstad

Historiske bilder:

17. mai 2004. Fredrik i finstasen

Magnar 70 år i 2007

Bjarne

Redaksjonens side.

Vi har allerede hatt en forsmak på sommeren også her i Trøndelag. Håper den forsetter som begynt. Selv har vi tilbrakt to uker på Rhodos sammen med de minste barnebarna. 17. mai ble feiret i badetøy. Ingen stress med stryking av bunadskjorta kommenterte svigerdatteren, bare pressen i bikinien var på plass.

I dagens utgave får dere hilse på Veronica. Hun er ett frisk pust som har kommet inn i vårt satte miljø. All ære til Tove som har fulgt opp Morten og PR-komiteens oppfordring om å ta med naboen på turmarsj. Håper også at hun vil fortsette med bidrag i Fot-bla'e. Derfra er veien åpen til å få sine saker inn i turmarsjforbundets medlemsblad: Turmarsjnytt. Vi er godt representert i de siste utgavene. Det gir oss inspirasjon til å jobbe videre. Stor takk til de skrivende journalister og de andre bidragsyterne jeg har.

Jeg kan følge opp Magnus sin lovprisning av den tilgangen vi har til naturen rett utenfor stuedøra her i Trondheim. Bymarka er på sitt fineste nå om dagen. Masse fin fuglesang og der sollyset slipper til står hvitveis, fioler og andre blomster i sin skjønneste prakt. Nyt friluftslivet når du kan!

God sommer alle lesere!

Bjarne

Redaksjonen i Fotbla'e består av:

Redaktør	Bjarne Stangnes bhstang@online.no	950 82 143
Journalist	Aud Mirjam Tokle Fjellhaug audtokle@gmail.com	909 44 210
Journalist	Eli Fremstad eli.fremstad@ntnu.no	905 36 443

Neste utgave av Fotbla'e, 3-2016, kommer ut ca 10.9.2016. Ta med penn og papir/ og ikke minst kamera på tur og del gleden med oss andre. Siste frist er 1. september. Har du noe på hjertet så la oss få høre om det.

Til Topps

TIL TOPPS 2016 - 15. MAI TIL 16. OKTOBER

Trondheim Turmarsjforening

Ti-trimmen og litt til 2016

Dag/ nr	Dato	Startsted	Merknad
Onsdag 7	15. juni	Lohove barnehage	Ti-trim og rømmegrøt
		Sommerferie	
Onsdag 8	10. august	Skistua	Ti-trimmen
Onsdag 9	17. august	Skogly Skisenter	Ti-trimmen
Onsdag 10	24. august	Lohove barnehage	Ti-trimmen
Onsdag 11	31. august	Ferista friluftsbarnhage	Ti-trimmen (Byåsen)
Onsdag	07. sept.	Ugla skole	Høstvandring
Marsjhelga	09. -11. sept.	Utleira skole	Marsjhelga
Onsdag 12	14. sept.	Rotvoll: Statoil parkering	Ti-trimmen
Onsdag 13	21. sept.	Granåsen	Ti-trimmen
Onsdag 14	28. sept.	Utleira skole	Ti-trimmen
Onsdag 15	05. oktober	Ugla skole	Ti-trimmen
Søndag	09. oktober	Charlottenlund ba. skole	Rosa sløvfemarsj
Onsdag 16	12. oktober	Tiller vg.skole	Ti-trimmen
Onsdag 17	19. oktober	Charlottenlund ba. skole	Ti-trimmen
Søndag	23. oktober	Utleira skole	TV-aksjonsmarsj
Onsdag	26. oktober	Autronicahallen	Avslutning

Starttid ti-trim: 18⁰⁰ – 18¹⁵. Distanser 5 og 10 km

Startkontingent: kr. 20,-

Ti-trimmedalje i henholdsvis sølv/gull kan kjøpes etter 6/10 serieturer.

Kontaktpersoner er:

Magnus Småvik: 970 43 993

Brit Solli Isachsen: 900 63 521

Vår internettadresse: www.trondheim-turmarsjforening.org

Ferista friluftsbarnhage, Fjellseterveien 24, ved « Ferista» ovenfor Byåsen Butikksenter.

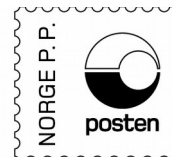
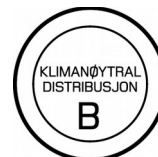
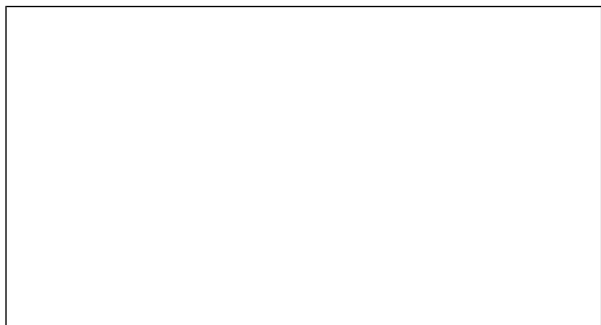
IVV OL-jakke fra Val Gardene selges.

Da Reidun Kvam var på O.L. i Val Gardena, kjøpte hun seg en lett jakke med påskrift på ryggen. Mange av oss kjøpte slike jakker. Nå har Reidun funnet ut at hun ikke kan bruke jakka, som er i str. Large. Skuldrene henger langt nede på overarmene, og kort sagt er jakka for stor. Noen som er interessert i en slik suvenir og kan tenke seg å overta denne? Prisen kan absolutt diskuteres, ny kosta jakka mellom 200 og 250 kroner.

Ta kontakt, Reidun vil gjerne bli kvitt jakka.

Aud Mirjam

Mottaker:

Avsender:

Trondheim Turmarsjforening

Postboks 5469

7442 Trondheim

Fot-bla'e

TRONDHEIM TURMARSJFORENING

Tilsluttet

Norges Turmarsjforbund

Postboks 5469, 7442 TRONDHEIM

Telefon: 970 43 993

Redaktør: Bjarne Stangnes

Trykking:

NYE OFFSET • GRAFISK PRODUKSJON • REPRO • KOPIERING
Heimdal Trykkerias

